

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๙/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ๒๙/๒๕๖๗

วันที่ ๒ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นายไพโรจน์ พิริยชาติ ผู้ร้อง
องค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกา ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายไพโรจน์ พิริยชาติ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๓๓ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ ถึงปี ๒๕๕๓ ต่อมาผู้ร้องลาออกจากการเป็นผู้ว่างงานได้แสดงความจำนงเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ จนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ ผู้ร้องลาออกจากการเป็นผู้ประกันตนและงดส่งเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม เมื่อผู้ร้องอายุครบ ๕๕ ปี ยื่นแบบคำขอรับผลประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพต่อสำนักงานประกันสังคม (จังหวัดปทุมธานี) มีระยะเวลาเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๙ รวมจำนวน ๒๘๑ เดือน แต่สำนักงานประกันสังคมเห็นว่าผู้ร้องนำส่งเงินสมทบจำนวน ๑๘๘ เดือน มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ เดือนละ ๑,๑๖๔ บาท ผู้ร้องเห็นว่า การคำนวณประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพไม่ถูกต้อง จึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ คณะกรรมการอุทธรณ์ยกอุทธรณ์ ผู้ร้องยื่นฟ้องสำนักงานประกันสังคมเป็นคดีพิพาทต่อศาลแรงงานกลาง ศาลแรงงานกลางพิพากษายกฟ้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษแผนกคดีแรงงานพิพากษายืน ผู้ร้องฎีกาศาลฎีกาพิพากษายืน ผู้ร้องเห็นว่า คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๖๑๖/๒๕๖๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

- ๒ -

มาตรา ๓ และมาตรา ๑๘๘ และพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เนื่องจากคำพิพากษาดังกล่าวจะเป็นบรรทัดฐานในการพิจารณาวินิจฉัยคดีระหว่างผู้ประกันตนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐทำให้บุคคลถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ไม่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ การกระทำขององค์คณะผู้พิพากษาศาลฎีกา (ผู้ถูกร้อง) ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจ มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย มีพฤติการณ์ใช้อำนาจที่เป็นการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๗ แต่อัยการสูงสุดมิได้ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญขอให้วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ดังนี้

๑. การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือไม่

๒. เพิกถอนคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๖๑๖/๒๕๖๔

๓. มีคำสั่งให้สำนักงานประกันสังคมปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยนับระยะเวลาเพื่อขอรับประโยชน์ทดแทนชราภาพจากเวลาการเป็นผู้ประกันตนทั้งหมดตามมาตรา ๔๒ และคิดคำนวณเงินบำนาญชราภาพจากค่าจ้างตามกฎหมายเท่านั้น

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมิได้” วรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้ใดทราบว่ามีกรกระทำตามวรรคหนึ่ง ย่อมมีสิทธิร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าวได้” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่อัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่รับดำเนินการตามที่ร้องขอ หรือไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ผู้ร้องขอจะยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๖๑๖/๒๕๖๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๑๘๘ และพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เนื่องจากคำพิพากษาดังกล่าวจะเป็นบรรทัดฐานในการ

พิจารณาวินิจฉัยคดีระหว่างผู้ประกันตนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำให้บุคคลถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ไม่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ อีกทั้งผู้ถูกร้องเป็นผู้มีอำนาจ มีอิสระในการพิจารณา พิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามกฎหมาย มีพฤติการณ์ใช้อำนาจเพื่อลบล้างการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ แม้ผู้ร้องใช้สิทธิ ยื่นคำร้องต่ออัยการสูงสุดแล้วเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๗ และอัยการสูงสุดไม่ดำเนินการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอก็ตาม แต่การพิจารณาว่าบุคคลใดจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อลบล้างการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง จะต้องปรากฏข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นถึงความมุ่งหมายและความประสงค์ระดับที่วิญญูชนคาดเห็นได้ว่า น่าจะทำให้เกิดผลเป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อลบล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การกระทำนั้นจะต้องกำลังดำเนินอยู่และไม่ห่างไกลเกินกว่าเหตุ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่า ผู้ร้องโต้แย้งการพิจารณาพิพากษาคดี ของผู้ถูกร้องซึ่งเป็นการใช้อำนาจตุลาการของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษา อรรถคดีตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ การกระทำของผู้ถูกร้องไม่เป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อลบล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้อง ไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

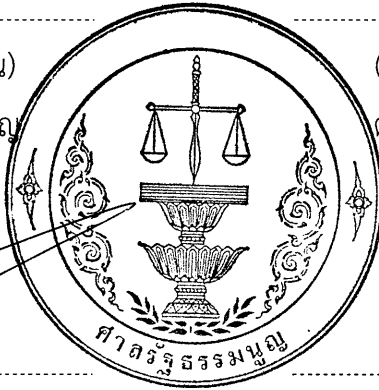
(คำสั่งที่ ๕๙/๒๕๖๗)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ